

[Arne Melchior]

Det er helt klart, at der er sket ganske betydelige ændringer i denne paragraf og efter min mening til det bedre. Jeg synes, at grundlovsfædrene også på dette punkt fortjener stor anerkendelse for det arbejde, der førte til de ændringer, som 1953-grundloven er udtryk for.

Det var derfor, jeg tillod mig at påpege over for justitsministeren, at der står: »bliver at opløse ved dom«. Det er et helt andet udtryk end i grundloven frem til 1953. Dette »bliver at opløse ved dom« må være et pålæg om, at det skal ske, hvis forudsætningerne tidligere i stk. 2 er til stede. Om disse forudsætninger er jeg enig med justitsministeren i, at de ikke skal være – det er et pudsigt udtryk, justitsministeren anvendte dér – »tilfældig« vold, men skal være en del af den pågældende forenings/organisations mål og virkemidler. Det er jeg helt enig i, og det er det, jeg har bedt om at få efterprøvet, og som justitsministeren også imødekomme har svaret mig, at det er han ved at få.

Jeg skal derfor blot erindre om, at der ligger en hel række udtalelser, deklamationer og erklærede hensigter, som muligvis – jeg siger udtrykkelig muligvis, det må juristerne afgøre, det må dommerne i sidste instans afgøre – er anstiftelse af vold.

Når man siger, at børn adopteret her til landet skal hindres i at formere sig, kan det vel kun opnås ved anvendelse af vold.

Når man siger, at her i landet boende mennesker af anden hudfarve skal fejces ud af landet og illustrerer dette med fejekosten og disse mennesker, der altså ryger ud af landet, mener jeg, at det kommer så betænkeligt nær anstiftelse af vold, at jeg netop har bedt justitsministeren om at undersøge disse ting. Det skal også vides i de pågældende, heldigvis små, men meget ivrige kredse, at samfundet er opmærksom på og følger den slags aktivitet i naturlig selvhævdelse og selvforsvar.

Jeg er i øvrigt helt tryk ved, at sagen ligger godt i justitsministerens hånd. Det kommer ikke an på 3 måneder mere eller senere, men jeg vil bare have påpeget, at også grundloven er her for at anvendes, når den i sine paragraffer, i udformningen, i ordlyden direkte giver påbud om, at her skal foretages noget.

Jørgen Tved (FK):

Justitsministeren undrer sig over, at jeg gav udtryk for flovhed over, at Folketinget i denne

sag optræder, som man gør. Jeg kunne egentlig godt tænke mig, om justitsministeren gjorde sig klart, hvad det egentlig var, Danmark tilsluttede sig i forbindelse med oprettelsen af De Forenede Nationer. Man sagde, at det nazistiske parti, dets tilsluttede forgreninger og underorganisationer skal tilintetgøres. Enhver nazistisk og militaristisk organisation skal forhindres. Det var dengang. I dag kommer justitsministeren og siger, at vi ikke skal angribe folk for deres sindelag. Nej. Jeg er enig. Man skal ikke angribe mennesker for deres sindelag. Man skal angribe dem for deres handlinger. Det er netop deres handlinger, som vi mener straffeloven burde være taget i anvendelse over for.

Hr. Ole Espersen har her sagt, hvordan DSU i Ålborg har forsøgt at få statsadvokaturen til at gribe ind og bruge straffeloven. Men besynderligt er det, at politiet i den slags sager er meget tilbageholdende. Man har mere travlt med at beskytte f.eks. et sydafrikansk konsulat, for at det kan virke i Danmark.

Jeg siger ikke, at politiet tager parti. Men sådan kan det i hvert fald virke over for almindelige mennesker. Det er ikke mig, der er fjernet fra kendsgerninger. Andre ordførere har givet udtryk for, hvad det er, nazisterne står for, og hvad det er for synspunkter, de giver udtryk for. Hvis ikke det er grov diskriminering af andre mennesker med hensyn til deres farve, religion osv., ved jeg ikke, hvad det er. Det er derfor, vi har fremsat vore forslag. Hvis straffeloven, som den nu er udformet, ikke er tilstrækkelig, må det være politikernes pligt at sørge for, at hullerne bliver lukket.

Må jeg have lov at citere Bertholt Brecht efter hukommelsen:

Da de hentede kommunisterne, da tav jeg stille. Da de kom efter fagforeningsfolkene, da holdt jeg min mund. Da de burede socialdemokraterne inde, da var det jo ikke mig, det angik. Da de hentede jøderne, da var det jo ikke min race. Da de hentede mig, var der ingen til at protestere.

Jeg vil godt meget stærkt advare imod, at man negligerer dette problem, for det er betydelig mere end sindelag, vi her har med at gøre. Nazismen og den nazistiske gift marcherer også i andre partier. Der var en, der for nylig udtrykte sig lige så groft fra denne talerstol, som nazisterne ville have gjort, hvis vi havde stillet talerstolen til rådighed for dem.